

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115200499
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4115200499.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, pobočka kancelárie so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: S. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., K. XXXX/XX, zast. JUDr. Luciou Lehmanovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Fr. Mojtu 43, o zaplatenie 1.136,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 27. apríla 2018 č. k. 8C/6/2015-83 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. mája 2019 č. k. 8C/6/2015-128 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, 6, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. d), g) h) l), § 9 ods. 1, 2, 6, § 11 ods. 1 a zistil, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 19. 07. 2012 úverovú zmluvu č. 6207022386 formou vyplnenia predtlačeneho formulára. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s výškou kreditného limitu úverového rámca 320 eur. Výška mesačnej splátky bola stanovená na 4% z dlžnej čiastky, ročná úroková sadzba bola v zmluve uvedená dvomi údajmi a to vo výške 26,28% a 11,88%, priemerná hodnota úverovej miery pre kreditné karty nebola vyplnená a RPMN v zmluve tiež nebola uvedená. Ďalej bolo v zmluve uvedené, že termín splatnosti mesačnej splátky je vždy k 20. dňu v mesiaci. V dolnej časti formulárovej zmluvy pod čiarou je drobným nečitateľným písmom uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky a klient svojim podpisom potvrdzuje, že je s nimi oboznámený a že všetky ustanovenia sú mu zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Taktiež je uvedené, že spoločnosť a klient podpismi úverovej zmluvy zároveň uzatvárajú zmluvu o platobných službách v rozsahu uvedenom v hlave 4 úverových podmienok, že klient žiada vyznačením krížiku, aby vzájomné spory zo zmluvy o platobných službách boli rozhodované v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom, klient podpisom úverovej zmluvy súhlasí, že úhrada za poistenie bude zaúčtovaná na ľarchu úverového účtu klienta každý mesiac po prvom čerpaní úveru a že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy. Zároveň je uvedené, že klient podpisom úverovej zmluvy potvrdzuje, že prevzal jej neoddeliteľnú súčasť a to úverové podmienky s kódom ITK 112, informáciu o výške RPMN a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, sadzobník poplatkov a odmien a pravidlá programu odmien

pre Clubcard kreditnú kartu a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Úverová zmluva bola podpísaná dňa 19. 07. 2012 žalovanou a v mene žalobcu ju podpísal vyhotoviteľ zmluvy označený ako splnomocnený zástupca. Súčasťou zmluvy teda boli úverové podmienky a ďalšie dokumenty, v ktorých boli upravené ďalšie dôležité podmienky tohto zmluvného vzťahu. Úverové podmienky obsahujú dojednania týkajúce sa uzatvorenia zmluvy, čerpania revolvingového úveru, podmienok splácania úveru, sankcií, ukončenia úverovej zmluvy a ďalšie. Podmienky splácania úveru upravené v Hlave V. úverových podmienok stanovujú, že v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny, poplatky a prípadné sankcie. Príslušná časť úverovej istiny je závislá na výške poplatkov, úrokov a prípadne ďalších záväzkov vzniknutých na základe úverovej zmluvy v príslušnom zúčtovacom období. Úročí sa istina vrátane čiastok k nej prirastených, pričom na základe týchto úverových podmienok sa účastníci zmluvy dohodli na prirastaní úrokov úhrady za poistenie k istine a to aj pre obdobie od zosplatnenia úveru do jeho úplného vrátenia. Ďalej upravujú, že klient je povinný hradiť poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov, pričom veriteľ je oprávnený tento sadzobník jednostranne meniť. Výška mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatenej dlžnej čiastky (t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi, príp. sankciami) k poslednému dňu zúčtovacieho obdobia. V úverových podmienkach bolo dojednané aj oprávnenie veriteľa meniť výšku splátky stanovenú ako určité percento z dlžnej čiastky, a to zmenou tohto percenta a zmenou splátkového minima. V sadzobníku poplatkov a odmien je uvedený poplatok za vedenie účtu vo výške 1,63 eura, úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1.000 eur pre bezhotovostné transakcie nezaradené do splátkových programov vo výške 26,28% p. a., úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku vyššiu ako 1.000 eur pre bezhotovostné transakcie nezaradené do splátkových programov vo výške 11,88% p. a., úroková sadzba pre transakcie zaradené do splátkových programov vo výške od 7,08% do 25,08 % p. a., poplatok za výber z bankomatu v SR a v zahraničí, výška mesačnej splátky, poisťné a doplnkové služby. Žalovaná úver čerpala prvýkrát dňa 19. 07. 2012 vo výške 14,44 eura a 18,84 eura, následne prostredníctvom kreditnej karty čerpala postupne rôzne finančné čiastky, pričom celkovo vyčerpaná suma 1.012,64 eura. Titulom splácania úveru uhradila spolu sumu 124,29 eura naposledy dňa 16. 01. 2013 vo výške 100 eur a ďalšie splátky už neuhradila. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátok, žalobca ukončil zmluvný vzťah a dňa 28. 05. 2013 vyzval žalovanú k splateniu celého úveru vo výške 1.136,77 eura v lehote 15 dní od odoslania tejto výzvy s tým, že ak dlžnú čiastku v uvedenom termíne nezaplatí, pristúpi k jej vymáhaniu. Dlh pozostával z istiny vo výške 947,94 eura, úroku vo výške 143,89 eura a poplatkov s tým spojených v celkovej výške 44,94 eura. Žalovaná na túto výzvu nereagovala.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 19. 07. 2012 strany sporu podpísali úverovú zmluvu formou vopred predtlačeneho a pripraveného formulára, ktorého obsah žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Súčasťou zmluvy mali byť aj úverové podmienky s kódom ITK 112, pravidlá programu odmien pre Clubcard kreditnú kartu, sadzobník poplatkov a odmien, ktorých obsah bol taktiež vopred daný veriteľom a žalovaná ho nemohla ovplyvniť. Uvedená zmluva má spotrebiteľský charakter, a preto ju súd posudzoval nielen v súlade so všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi náležitosti právnych úkonov a ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy, ale najmä v súlade so zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré kladú prísnejšie kritériá na náležitosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere práve z dôvodu ochrany záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú, aby bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky uzatvorenia zmluvy.

Súd s poukazom na citované ustanovenia podrobil úverovú zmluvu sudcovskej kontrole a dospel k záveru, že z obsahu formulára označeného ako úverová zmluva vyplýva iba to, kto je účastníkom tohto zmluvného vzťahu a to, že ide o poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s výškou kreditného limitu 320 eur, výškou mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky a s termínom splatnosti splátky k 20. dňu v mesiaci. Z ďalších nevyplnených údajov, napr. priemerná hodnota úrokovej miery, ako aj nejasne vyplnených údajov napr. ročná úroková sadzba 26,28%, 11,88%, resp. z ďalších nečitateľných dojednaní uvedených pod čiarou, priemerne rozumovo zdatný spotrebiteľ nemôže vedieť, na aké povinnosti súvisiace s poskytnutým úverom sa touto zmluvou vlastne zaviazal a už vôbec nemohol pred vstupom do spotrebiteľského vzťahu zohľadniť všetky podmienky poskytnutia tohto úveru a uskutočniť tak najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Z predloženej úverovej zmluvy súd zistil, že neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti

úveru, neobsahuje výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a ako z jednotlivých mesačných splátok bude platená časť na istinu, časť na úrok, časť na ďalšie poplatky účtované žalobcom. V zmluve je uvedený len údaj o výške splátky 4% z dlžnej čiastky, pričom až z úverových podmienok je zrejmé, že splátka v sebe zahŕňa časť istiny, úroky, poplatky a prípadné sankcie a pod. Súd je toho názoru, že aj keď ide o revolvingový úver, mal žalobca v zmluve uviesť minimálne dobu trvania zmluvy spôsobom zrozumiteľným a definujúcim ukončenie zmluvy napríklad slovným vyjadrením, t.j. uviesť dobu trvania a termín konečnej splatnosti ako dobu poslednej splátky, resp. dátum poslednej splátky. Zmluva obsahuje uvedenie výšky úverového rámca 320 eur, avšak žalobca v žalobe tvrdí, že žalovanej bol poskytnutý úverový rámec 1.010 eur, čo odôvodnil tým, že dňa 25. 08. 2012 jej bolo ponúknuté navýšenie úverového rámca na čiastku 1.010 eur, ktorú ponuku využila a dňa 25. 08. 2012 jej bol navýšený úverový rámec na celkovú čiastku 1.010 eur, avšak na toto tvrdenie neboli predložené doklady (napr. návrh novej výšky úverového rámca), čiže táto skutočnosť nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Ročná úroková sadzba v zmluve síce uvedená je, avšak dvomi údajmi a to 26,28% a 11,88% a iba cez odkaz na hviezdičku je definované, že táto úroková sadzba je v závislosti na výške vyčerpanej čiastky, vid' sadzobník. Sadzobník je pritom iba súčasťou informatívneho dokumentu označeného ako Pravidlá programu odmien pre Clubcard kreditnú kartu. Uvedenie dvoch údajov ročnej úrokovej sadzby v úverovej zmluve považuje súd pre spotrebiteľa za neurčité a nejasné. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná pri uzatváraní zmluvy o úvere nemala vedomosť a nemohla pochopiť, akou ročnou úrokovou sadzbou sa bude spravovať tento záväzkovo-právny vzťah, a teda, aký úrok jej bude žalobca účtovať, pretože odkaz na sadzobník poplatkov nemôže súd považovať za platné dojednanie úrokovej sadzby, pričom navyše aj v sadzobníku je úroková sadzba stanovená rôzne a prevyšuje ďaleko priemerné úrokové miery z úverov bankových inštitúcií v danom období. Takto duplicitne uvedený údaj o výške úroku je dojednaný v rozpore s dobrými mravmi a súd ho nemôže považovať za platný. Za podstatné pre posúdenie platnosti úverovej zmluvy však súd považuje tú skutočnosť, že všetky podrobnosti o dôležitých podmienkach úverovej zmluvy sa nenachádzajú v zmluve, ale sú obsiahnuté v úverových podmienkach a sadzobníku poplatkov a odmien. Podpisom úverovej zmluvy sa spotrebiteľ zaviazal aj na povinnosti vyplývajúce z úverových podmienok, čo vyplýva z textu v dolnej časti ÚZ, avšak s ohľadom na veľkosť písma, ktoré sa voľným okom vôbec nedá prečítať, mal súd za to, že spotrebiteľ podpísal úverovú zmluvu bez toho, aby si bol vedomý, že sa ňou zaviazal aj na ďalšie povinnosti upravené v úverových podmienkach. Takéto konanie veriteľa, ktorý použitím nečitateľného písma vedome znemožnil spotrebiteľovi zistiť, že podpisom zmluvy na seba nepreberá iba záväzky, ktoré sú uvedené priamo v zmluve, ale aj záväzky vyplývajúce z úverových podmienok a sadzobníka poplatkov a odmien, ktorými má byť viazaný, súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, pretože navodzuje pocit nedôležitosti tejto časti zmluvy, hoci práve v dokumentoch, ktoré majú byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sú obsiahnuté dôležité údaje pre spotrebiteľa, poskytujúce informácie, na základe ktorých by mohol posúdiť a zvážiť, či vôbec chce úverovú zmluvu za daných podmienok uzavrieť. Takto pripravená formulárová zmluva odpútava pozornosť spotrebiteľa od ďalších dokumentov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a na ktoré sa podpisom úverovej zmluvy zaväzuje. Zo strany veriteľa išlo o konanie, prostredníctvom ktorého chcel doceliť podpísanie úverovej zmluvy zo strany spotrebiteľa bez toho, aby venoval náležitú pozornosť obsahu týchto dokumentov, a to najmä úverovým podmienkam, ktoré obsahujú vo viacerých ustanoveniach neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (napr. predčasné zosplatenie úveru na základe príliš široko formulovaných dôvodov, jednostranná zmena úrokovej sadzby a RPMN bez dôvodu dohodnutého v zmluve, jednostranná zmena sadzobníka poplatkov, jednostranná zmena výšky splátky, zmena úverových zmluvných podmienok v nadväznosti na zmenu právnych predpisov, v záujme zlepšenia kvality poskytovaných služieb klientom a s ohľadom na obchodné ciele spoločnosti, fikcia doručenia pri výpovedi alebo odstúpení od zmluvy. Takéto konanie veriteľa, ktorý časť úverovej zmluvy, odkazujúcu na ďalšie pre spotrebiteľa dôležité dokumenty, tvoriace súčasť zmluvy, umiestnil pod čiaru a použil celkom iné písmo, voľným okom nečitateľné, nemôže požívať súdnu ochranu. Vzhľadom na uvedené, keďže sa spotrebiteľ pri podpise zmluvy objektívne nemohol oboznámiť s touto časťou zmluvy, a teda nemohol vedieť, že sa zaväzuje aj na podmienky upravené v ďalších dokumentoch, nepovažoval súd úverové podmienky, sadzobník poplatkov a odmien a iné záväzky upravené v informačných dokumentoch za súčasť zmluvy, a preto dospel k záveru, že podpisom úverovej zmluvy nedošlo aj k dohode o zmluvných podmienkach upravených v úverových podmienkach a v ostatných dokumentoch. Ak teda mal záväzkový vzťah medzi stranami konania vzniknúť iba na základe úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 19. 07. 2012, pričom za jej súčasť nemožno z dôvodu vyššie uvedeného považovať úverové podmienky, informáciu o výške RPMN a celkovej

čiasťky splatnej spotrebiteľom, pravidlá programu odmien pre Clubcard kreditnú kartu a Sadzobník poplatkov a odmien, potom je potrebné konštatovať, že predložená listina označená ako Úverová zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti, keď v nej nie je uvedený dátum splatnosti prvej splátky, ani údaj o konečnej splatnosti úveru a údaje, ktoré v zmluve uvedené sú, t. j. výška mesačnej splátky a ročná úroková sadzba sú uvedené tak nejasne a neurčito, že spôsobujú celkovú zmatečnosť zmluvy, v dôsledku čoho možno konštatovať, že revolvingový úver nebol presne, exaktne a zrozumiteľne dohodnutý. Zmluvné podmienky možno považovať za sformulované jasne a zrozumiteľne, iba ak sú pre spotrebiteľa zrozumiteľné, nielen z gramatického hľadiska, ale musia transparentne opisovať konkrétne fungovanie úverového mechanizmu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z nich pre neho vyplývajú. Úverová zmluva nepochybne takto sformulovaná nie je. Neuvedenie obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve ustanovených v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za stavu, že sa vady predmetnej zmluvy dotýkajú aj jej esenciálnych náležitostí (napr. chýbajúce riadne dojednanie úroku), berúc zreteľ aj na spotrebiteľskú povahu a zmatečný obsah právneho úkonu, ako aj vedomé nekalé konanie veriteľa, robia celú zmluvu z dôvodu jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti, obchádzania zákona a rozporu s dobrými mravmi, s poukazom na § 37 a 39 OZ neplatnou. Nakoľko súd vyhodnotil úverovú zmluvu ako úkon, ktorý nespĺňa náležitosti platne uzatvorenej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, pričom medzi stranami konania došlo k plneniu, nastupuje inštitút vydania bezdôvodného obohatenia, na základe ktorého je s poukazom na § 457 OZ každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostal. V konaní bolo preukázané, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový revolvingový úver s výškou kreditného limitu úverového rámca 320 eur, ktorý mal byť údajne zvýšený na 1.010 eur. Z prehľadu čerpania úveru súd zistil, že žalovaná vyčerpala spolu 1.012,64 eura a vrátila iba 124,29 eura, čím na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 888,35 eura, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a vrátenou sumou. Na strane žalobcu tak vznikol nárok na vrátenie tejto sumy titulom vydania bezdôvodného obohatenia. S poukazom na § 107 ods. 1 OZ sa žalobca svojho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia mohol domáhať v lehote dvoch rokov, od kedy sa dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto sa na jeho úkor obohatil. V danom prípade, keďže úverová zmluva je absolútne neplatná, čoho si žalobca, ktorý zmluvu pripravoval a uzatváral, musel byť vedomý už okamihom jej uzatvorenia, vznikol mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške súm zodpovedajúcich postupnému čerpaniu úveru zo strany žalovanej, najneskôr však odo dňa nasledujúceho po poslednom čerpaní, t.j. od 18. 09. 2012 (posledné čerpanie žalovaná vykonala dňa 17. 09. 2012), pričom žalobu na súd podal až dňa 13. 01. 2015, teda po uplynutí premlčacej doby, kedy právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo už premlčané. Vzhľadom k tomu, že žalovaná sa premlčania dovolala, nebolo možno premlčané právo veriteľovi priznať, a preto súd žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods.1 CSP a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorá bude vyčíslená v samostatnom rozhodnutí.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, odôvodniac ho tým, že konajúci súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza taktiež z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v konaní poukázal na jednotlivé špecifiká uvedeného typu úveru, t.j. revolvingového, uzavretého medzi žalobcom a žalovanou dňa 19. 07. 2012. Držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. S každou uhradenou mesačnou splátkou žalovaná sporí čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať, čo znamená, že pokiaľ klient pravidelne úver spláca, jeho úverový rámec sa obnovoval a mohol ďalej čerpať finančné prostriedky. Z toho dôvodu žalovaná mohla a aj čerpala peňažnú sumu presahujúcu dohodnutý úverový rámec, čo zreteľne vyplýva z predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad. S poukazom na vyššie uvedené, v súvislosti k súdom uvádzanej absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, žalobca uviedol, že zmluva č. 6207022386 je uzatvorená na dobu neurčitú, a preto nie je možné v úverovej zmluve určiť presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ukončenie zmluvy je uvedené v úverových zmluvných podmienkach, konkrétne v hlave 4 v § 8 v znení: „Rámcová zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Zmluvné strany sú oprávnené rámcovú zmluvu vypovedať. Dátum splatnosti jednotlivých splátok je presne stanovený v úverovej zmluve a to vždy k 20. dňu v mesiaci. Poukázal na rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, ktorý jednoznačne vyjadril, že článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, žalobca zastáva názor, že pri danom type úveru nie je možné

stanoviť ani splátkový kalendár s rozkladom splátok vopred, nakoľko klient má stanovený úverový rámec a je len na jeho rozhodnutí, koľko z neho mesačne na svoju spotrebu vyčerpá. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. 11. 2016 sp. zn. 3Co/344/2015, rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 5Csp/6/2017 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 02. 2018 v konaní sp. zn. 3 Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. K úrokovej sadzbe žalobca uviedol, že duálne určenie úrokovej sadzby v úverovej zmluve je z dôvodu, že žalobca ako veriteľ pri poskytovaní revolvingového úveru nemôže dopredu vedieť, aké čiastky bude žalovaný ako spotrebiteľ čerpať. Priamo v úverovej zmluve pri úrokovej sadzbe je odkaz na to, že výška úrokovej sadzby závisí od výšky vyčerpanej čiastky, viď. sadzobník. Podľa názoru žalobcu, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia byť nutne uvedené v jednom dokumente, za predpokladu, ak tieto náležitosti sú vyhotovené písomne v inom dokumente alebo zachytené na inom trvalom nosiči a zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje jednoznačný a presný odkaz na tieto písomnosti alebo iné trvalé nosiče (v danom prípade odkaz na úverové zmluvné podmienky a sadzobník). Uvedený právny názor žalobcu je v úplnom súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15. V zmluve je vzhľadom k uvedenému jasne uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. Dolu podpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s ÚP, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že zmluva obsahuje jednoznačné a presné odkazy na úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., resp. ďalšie písomné dokumenty alebo iné trvalé nosiče, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom žalovaná svojim podpisom potvrdila ich prevzatie. Pokiaľ ide o súdom namietanú veľkosť písma v úverovej zmluve, žalobca bol toho názoru, že pre bežných užívateľov bez poškodenia zraku sú tak úverová zmluva, ako aj úverové zmluvné podmienky štandardne čitateľné, bez použitia akéhokoľvek zväčšovacieho zariadenia. Rovnako poukázal na skutočnosť, že veľkosť písma začalo upravovať až nariadenie vlády č. 141/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Toto nariadenie bolo schválené dňa 28. 05. 2014, pričom účinnosť nastala až od 01. 01. 2015. Žalobca je toho názoru, že na základe uvedených skutočností dostatočne preukázal, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu. Pokiaľ konajúci súd bol aj toho názoru, že uvedená zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z., absencia podstatných náležitostí sa sankcionuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosťou a bezpoplatnosťou poskytnutého úveru, a nie jeho neplatnosťou. Takisto, pokiaľ súd považoval niektoré ustanovenia úverových podmienok za neplatné, nespôsobuje to neplatnosť celej zmluvy, ale len predmetných ustanovení. V predmetnom rozsudku sa súd absolútne nezaoberal otázkou zosplatnenia predmetného úveru. Otázka zosplatnenia je v tomto smere podstatná pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby. Žalobca nepovažuje žalovanú sumu za premlčanú, nakoľko si ju uplatnil v lehote troch rokov od zosplatnenia úveru. Súd v tomto smere, vzhľadom k tomu, že nebral do úvahy zosplatnenie, vychádzal pri určení plynutia premlčacej lehoty z úhrady poslednej splátky zo strany žalovanej. V tomto smere ale žalobca poukazuje na to, že možnosť splatnosti úveru bola medzi žalobcom a žalovaným riadne dohodnutá, a to v hl. 8 § 2 úverových zmluvných podmienok, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z toho dôvodu, začiatok plynutia premlčacej doby sa mal posudzovať od zosplatnenia poskytnutého úveru, ktoré bolo vykonané v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K zosplatneniu úveru došlo dňa 28. 05. 2013 a návrh na vydanie platobného rozkazu bol zo dňa 09. 12. 2014, teda žalovaná suma nie je premlčaná. Rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej, nakoľko z čerpaného úveru vo výške 1.012,64 eura uhradila len 124,29 eura, čo nepredstavuje ani úhradu samotnej istiny úveru. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol dostatok právnych záverov k tomu, prečo považuje úverovú zmluvu za neplatnú. Neuvedenie presného dátumu jednotlivých splátok, či absencia presného rozpisu jednotlivých splátok je len časť dôvodov pre vyslovenie neplatnosti celej úverovej zmluvy. Aj keby sme prijali za správnu argumentáciu žalobcu, nemení to nič na skutočnosti, že úverová zmluva je natoľko zmätočná a nejasná, obsahuje množstvo nejasných a nezrozumiteľných podmienok aj v úvodných ustanoveniach, pričom

niektoré obligatórne náležitosti naopak v zmluve úplne absentujú, že ju treba považovať ako celok za neplatnú v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 a § 39 OZ. Zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ bez právneho vzdelania, a navyše, v priebehu niekoľkých minút, kedy bola príslušným pracovníkom poučená o základných podmienkach úveru a pre ňu bolo dôležité, že dostáva úver do výšky 320 eur, ktorý si môže čerpať a dopĺňať do tejto výšky. Pri uzatváraní zmluvy nemala faktickú možnosť preštudovať si všetky úverové podmienky a sadzobníky, ktoré aj keby mala dostatok času, nemala možnosť ich pochopiť, vzhľadom na ich formuláciu a obsahovú rozsiahlosť. Zo zmluvy si bežný občan a možno ani právne vzdelaný človek nedokáže určiť celkové náklady spojené s úverom. Nie je možné určiť, či je úver pre ňu výhodný alebo nie, ak nie je v zmluve uvedená ani RPMN. Žalovaná sa pritom ohradzuje tým, že tento údaj nie je možné pri takomto type úveru vyjadriť, no v úverových podmienkach hlava 16 § 1 je uvedené, že žalobca môže meniť výšku úrokovej sadzby a RPMN. Ak teda žalobca môže počas platnosti zmluvy meniť tieto veličiny, musí byť schopný ich aj určiť, a teda aj uviesť v zmluve, aby mal spotrebiteľ možnosť zväžiť výhodnosť ponúkanej zmluvy. V zmluve sú navyše uvedené dve rôzne úrokové sadzby aj napriek tomu, že zo sadzobníka poplatkov a odmien vyplýva, že ak je výška jej úverového rámca 320 eur a túto čiastku nemôže prekročiť, úroková sadzba môže byť len vo výške 26,28% p. a. Uvádžanie dvoch údajov o výške úrokovej sadzby, ak je dopredu zrejmé, akou úrokovou sadzbou sa bude riadiť jej zmluva, len dosvedčuje skutočnosť, že sa jedná o vopred vyplnenú formulárovú zmluvu, bez možnosti akejkoľvek dohody na jej podstatných náležitostiach. Žiadna z obligatórných náležitostí zmluvy nie je individuálne dojednaná, a keďže sú podľa nej tieto ustanovenia zmluvy celkom nejednoznačné a nezrozumiteľné, spôsobujú absolútnu neplatnosť celého právneho úkonu. Žalobca síce vo vyjadrení vysvetľuje, ako sa určuje výška mesačnej splátky, no len zo samotného znenia zmluvy, kde sú uvedené dokopy tri údaje vyjadrené v percentách, nie je zrejmé, akým kľúčom sa bude určovať výška splátky a kedy, na základe akej úrokovej sadzby sa bude určovať. Ako dôkaz nejasnej formulácie zmluvných podmienok poukázala na žalobcom predložený priebeh čerpania úveru, z ktorého vyplýva, že do 09. 08. 2012 vyčerpala sumu 311,89 eura, pričom výška prvej splátky bola stanovená na sumu 12 eur. 4% zo sumy 311,89 eura predstavujú čiastku 12,48 eura, zo sumy 320 eur predstavujú 4% sumu 12,80 eura, a preto nie je zrejmé, ako dospel žalobca k výške splátky 12 eur, ktorá je nižšia ako 4% z dlžnej sumy a evidentne v nej nie sú zohľadnené žiadne úroky, ani poplatky za čerpanie úveru. Pokiaľ ide o ďalšie podstatné náležitosti zmluvy, ktoré sú obsiahnuté v ďalších dokumentoch, ako je samotná úverová zmluva, t. j. v úverových podmienkach, či sadzobníku poplatkov a odmien, má za to, že ich rozsiahly obsah a skutočnosť, že nie sú súčasťou jednej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje a s ktorou ako jedinou má možnosť sa reálne oboznámiť pre jej pomerne zjednodušený formulárový charakter, sú pre rozpor s ust. § 39 OZ neplatné. Poukázala na rozhodnutie Národnej banky Slovenska č. NBS1-000-006-680 zo dňa 12. 06. 2017, ktoré odkazuje na množstvo neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktoré používal žalobca a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa obsahovo o tie isté podmienky, ktoré sú obsiahnuté aj v jej úverovej zmluve. Ak by prijala aj názor žalobcu za správny v tom, že úverové podmienky a sadzobník poplatkov a odmien je súčasťou úverovej zmluvy, vyššie uvedené príklady neprijateľných podmienok spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi žalobcom a žalovanou a takýto úkon nemôže požívať ochranu minimálne pre rozpor s dobrými mravmi. Nesúhlasila s názorom žalobcu, že úverová zmluva by sa mala pri absencii podstatných náležitostí považovať len za bezúčinnú a bez poplatkov, nakoľko celý úkon je pre rozpor s ust. § 37 ods. 1 a § 39 OZ neplatný. Z uvedeného dôvodu je potrebné platby, ktoré z úveru čerpala, považovať za bezdôvodné obohatenie a s ohľadom na to prihladať aj na premlčacie doby. Ak by sa odvolací súd s týmto názorom nestotožnil, poukázala na to, že čerpanie úveru jej malo byť navýšené na sumu 1.010 eur a to bez jej vedomia, a jednak na základe ustanovenia, ktoré je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Je toho názoru, že minimálne v tejto časti sa jedná o neplatný úkon, keďže v zmysle úverovej zmluvy sa zaviazala len k čerpaniu úveru do limitu 320 eur. Vo zvyšnej časti nedošlo k podpísaniu žiadnej písomnej zmluvy, a preto minimálne pri čiastke nad 320 eur sa jedná o plnenie poskytnuté jej bez právneho dôvodu - bezdôvodné obohatenie. Ak by sa odvolací súd nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a neprijal by závery o neplatnosti celej úverovej zmluvy a plynutí premlčacej doby s ohľadom na inštitút bezdôvodného obohatenia, žiadala, aby v prípade, že ju súd zaviazal k úhrade akejkoľvek čiastky, aby jej bolo umožnené túto sumu splatiť v splátkach. Momentálne je na materskej dovolenke s dvojročnou dcérou a jej jediným príjmom je rodičovský príspevok a rodinné prídavky. Je rozvedená a z prvého manželstva má pätnásťročného syna, ktorý žije vo Viedni, kde navštevuje školu. S partnerom býva v jednej domácnosti. Žiadny majetok, či už hnuťelný alebo nehnuteľný, nevlásti.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1.136,77 eura, vyčíslený úrok z omeškania v sume 145,07 eura, ako aj úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.136,77 eura od 20. 12. 2014 do zaplatenia a trovy konania, na tom skutkovom základe, že so žalovanou uzatvoril dňa 19. 07. 2012 úverovú zmluvu č. 6207022386, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru. Keďže žalovaná bola s úhradou jej záväzku v omeškaní, žalobca vyzval žalovanú na splatenie celého zostatku úveru, ktorého sa domáha podanou žalobou.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

8. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

10. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý účastník povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, v rozsahu a z dôvodov uvádzaných v odvolaní, dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v otázke rozhodujúcej pre posúdenie danej veci - v otázke, či je predmetná úverová zmluva neplatná správne právne posúdil, pričom s väčšinou argumentácie súdu prvej inštancie sa aj odvolací súd stotožňuje, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že dňa 19. 07. 2012 bola medzi stranami uzavretá úverová zmluva, pričom malo ísť o bezúčelový revolvingový úver s výškou kreditného limitu

(úverového rámca) 320 eur. Okrem výšky úverového rámca zmluva obsahuje výšku mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky a úrokovú sadzbu určenú dvomi údajmi, 26,28% a 11,88%, pričom je tam tiež hviezdička, odkazujúca na malý text v dolnej časti zmluvy. V dolnej časti zmluvy je malým písmom, pre čitateľa s priemerným zrakom nečitateľným písmom, uvedený odkaz na úverové podmienky, poisťnú zmluvu a prehlásenie o tom, že žalovaná prevzala ÚP s kódom ITK112 informácie o výške RPMN a celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, sadzovník poplatkov a odmien a pravidlá programu odmien pre Clubcard. Hviezdička pri dvoch údajoch úveru je v tejto časti odkaz na to, že výška úroku je v závislosti na výške vyčerpanej čiastky. Vychádzajúc z uvedeného, rovnako ako súd prvej inštancie, odvolací súd posúdil predmetnú úverovú zmluvu ako neplatnú pre jej neurčitosť, keď zo samotnej zmluvy je zrejmé len výška úverového rámca a výška mesačnej splátky, a keďže dolná časť zmluvy je napísaná tak malým písmom, že je nečitateľná, cez takýto odkaz nemožno potom vychádzať ani z ostatných listín, na ktoré zmluva odkazuje, aj keď tie už sú napísané čitateľným písmom. Z uvedeného je potom zrejmé, že žalovaná v čase uzavretia zmluvy nemala vedomosti, za akých zmluvných podmienok úverovú zmluvu uzaviera, úverová zmluva neobsahovala ani určitou formou vyjadrenú výšku úroku, ktorý by mala z úveru platiť, preto sa odvolací súd, tak ako súd prvej inštancie, priklonil k záveru o tom, že v danej veci nemožno hovoriť len o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu náležitostí zmluvy o úvere (napr. RPMN), ale celú úverovú zmluvu (s úverovým rámcem 320 eur) je potrebné považovať za neplatnú podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka pre jej neurčitosť a rozpor s dobrými mravmi z dôvodu vedomého nekalého postupu žalobcu pri uzatváraní zmluvy a nárok z tejto neplatnej zmluvy voči žalovanej posúdiť titulom bezdôvodného obohatenia.

17. Čo sa týka uzavretia úverovej zmluvy s úverovým rámcem na sumu 1.010 eur (teda nad sumu 320 eur do 1.010 eur), je potrebné uviesť, že v tejto časti žalobca v konaní nepreukázal, že by medzi stranami došlo k navýšeniu úverového rámca na sumu 1.010 eur, pričom žalobca navýšenie úverového rámca v konaní odôvodnil len tým, že vzhľadom k tomu, že žalovaná dlh pravidelne splácala, bolo jej dňa 25. 07. 2012 ponúknuté navýšenie úverového rámca na sumu 1.010 eur, pričom žalovaná túto ponuku využila. Keďže úverová zmluva bola medzi stranami uzavretá dňa 19. 07. 2012, v mesiaci august 2012 ešte nebolo možné hovoriť o tom, že žalovaná by dlh pravidelne splácala (v tom čase zaplatila len jednu splátku dňa 23. 08. 2012 v sume 12 eur) a žalobca v konaní žiadny doklad o tom, že by žalovaná prijala návrh žalobcu na zvýšenie úverového rámca na sumu 1.010 eur nepredložil. Nad úverový rámec v sume 320 eur teda žalobca poskytol žalovanej peňažné plnenie bez uzavretej zmluvy, teda bez právneho dôvodu, a preto aj v tejto časti ide o plnenie z bezdôvodného obohatenia.

18. Čo sa týka toho, či možno zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov, ak neobsahuje členenie splátok na istinu a úroky rezonuje v rozhodnutiach tak súdov prvej inštancie, ako aj odvolacích súdov, pričom ich rozhodovacia činnosť je v tejto otázke rozdielna. Touto otázkou sa vo svojich rozhodnutiach zaoberal už aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Svoj záver argumentačne odôvodnil tým, že v úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa uvádza, že „predložený návrh Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva, čo prispeje k posilneniu dôvery a právnej istoty spotrebiteľov a poskytovateľov spotrebiteľských úverov najmä pri cezhraničných transakciách“. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Od dodávateľov nemožno v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej

amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Paragraf 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice. Uvedené rozhodnutie obsahuje i poukaz na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017, v ktorom najvyšší súd zaujal stanovisko, podľa ktorého predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Rovnaký názor zaujal Najvyšší súd SR aj v rozhodnutiach sp. zn. 3 Cdo 126/2018 z 24. júla 2018, sp. zn. 6 Cdo 113/2018 z 30. júla 2019 a sp. zn. 3Cdo 102/2018 z 19. septembra 2019. V týchto rozhodnutiach najvyšší súd gramatickým a eurokonformným výkladom dospel k záveru, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená číselné vyjadrenie toho, aká časť každej jednotlivé splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

21. So záverom súdu prvej inštancie o tom, že v zmluve absentujú jej náležitosti, ktoré zmluva mala mať, a to výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a tiež termín trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti, sa odvolací súd nestotožňuje, avšak toto nič nemení na správnom závere súdu prvej inštancie, keď žalobu zamietol, keď vzhľadom k námietke premlčania, vznesenej žalovanou na pojednávaní dňa 27. 04. 2018, sa následne zaoberal premlčaním predmetného nároku a aplikoval naň ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd správne vyhodnotil nárok žalobcu na predmetné plnenie titulom bezdôvodného obohatenia, správne ustálil, že nárok žalobcu je premlčaný, a preto sa už nemusel zaoberať otázkou zosplatenia úveru. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 262 ods. 1 CSP), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovoliacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolačný návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).